

Čís. 10353.

Pokud odvolání sepsané neprávnikem a dodatečně beze změny podepsané právním zástupcem, odpovídá obsahově předpisům zákona.

Byl-li vrácen rekurs nepodepsaný advokátem a advokát podal v zákonné rekursní lhůtě nový rekurs, jest přihlédnouti k jeho věcnému obsahu.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1930, R I 809/30.)

O d v o l a c í s o u d odmítl žalobcovo odvolání z rozsudku prvního soudu, jímž byla žaloba zamítnuta. D ů v o d y: Odvolatel napadá rozsudek prvního soudu proto, že první soud vzal za podklad svého rozhodnutí svědeckou výpověď Rudolfa H-a, nepřihlížel k objednacímu listu a neprovedl důkaz výsledkem stran, a navrhuje, by žalující, správně žalovaná, byla odsouzena k zaplacení zažalovaných 17.900 Kč s útratami sporu obou stolic. Třebaže označení rozsudku číslem jednacím schází, z označení stran není pochybno, že odvolatel míní rozsudek prvního soudu vydaný v této právní rozeprě. Odvolatel sice navrhuje odsouzení žalované k zaplacení, čímž míní, by odvolací soud rozsudek prvního soudu zcela nahradil přímo hned jiným rozsudkem ve věci, domáhá se tudíž zřejmě změny rozsudku, avšak neoznačuje odvolací důvody, proč má za to, že výrok rozsudku není správný, ani skutkové okolnosti a průvodní prostředky, jimiž má pravdivost odvolacích důvodů býti dokázána (§ 467 čis. 3 a 4 c. ř. s.). To jsou podstatné vady odvolacího spisu, které činí odvolání nepřipustným a které nemohou jako formální vada podání býti dodatečně odstraněny (§§ 84, 85 c. ř. s.). Proto bylo odvolání jako zákonným předpisům nevyhovující odmítnouti (§§ 471 čis. 3 a 474 druhý odstavec c. ř. s.).

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by, nehledě k použitému odmítacímu důvodu, dále po zákonu o odvolání jednal.

D ů v o d y:

Žalobce si sám podal odvolání, které bylo dodatečně, ale beze změny podepsáno jeho tehdejší advokátem za současné výpovědi plné moci. Také rekurs do odmítacího usnesení odvolacího soudu sepsal si žalobce sám a podal jej přímo u nejvyššího soudu. Rekurs došel však ještě v zákonné lhůtě k soudu první stolice a byl zase dodatečně a beze změny podepsán dřívějším advokátem žalobcovým, ale jen s výhradou, že podpis platí jen »pro případ, že by žalobci nebyl včas ustanoven zástupce chudých«. Právní zástupce z chudoby byl však včas ustanoven a podal ještě poslední den rekursní lhůty (§ 521 c. ř. s.) do odmítacího usnesení zvláštní rekurs, odvolává se při tom na rekurs žalobcem sepsaný a ve spisech založený. To bylo třeba předeslati a z toho jest již vidno, že nedostatek podpisu advokáta byl i na odvolacím, i na rekursním spisu dodatečně doplněn. Jest nyní zkoumati, pokud odvolací a rekursní spis

(oboje sepsané laikem práva neznalým, čímž byla celá věc zapletena a stížena), o b s a h o v ě odpovídají předpisům zákona a pokud mohl advokát rekurs doplniti ve zvláštním rekursním spisu. Nutno začítí s rekurs, o němž má nejvyšší soud toho času rozhodovati. Odvolací soud. vyloživ, že z odvolacího spisu jde nepochybně najevo, který rozsudek odvolatel napadá a že lze též seznati, že se domáhá změny prvního rozsudku, odmítl přes to odvolání proto, že odvolatel neoznačuje odvolací důvod, ani skutkové okolnosti a průvodní prostředky, jimiž chce dokázati pravdivost odvolacích důvodů (§ 467 čís. 3 a 4 c. ř. s.). Tomuto názoru bylo v rekursu do odmítacího usnesení odporovati a jeho nesprávnost dolíčiti (§ 520 druhý odstavec c. ř. s.) a bylo třeba učiniti rekursní návrh na zrušení. Žalobce se však v rekursu obírá z největší části zase jen meritem sporu a opakuje v podstatě to, co uvedl v odvolání. Teprve jeho advokát v novém rekursním spise uvádí důvody odporu a činí rekursní návrh na zrušení napadeného usnesení. Již v judikátu čís. 217 dřívějšího nejvyššího soudního dvoru ve Vídni (čís. 1638 sb. Nowakovy) byla vyslovena zásada, že, bylo-li podle §§ 84 a 85 c. ř. s. vráceno k podpisu advokáta podání lhůtou vázané, jehož věcný obsah musí býti podle zákona v dané lhůtě přednesen pod sankcí vyloučení, může podání býti po odstranění formální vady opětně předloženo i s obsahovými změnami, nebo může býti nahrazeno novým, obsahově rozdílným podáním, jemuž jest připojiti vrácené podání, ale vše to jen s obmezením, že se případné změny a odchylky nového podání týkají jen odstranění dalších formálních vad původního podání, nebo že se týkají přednesů, jež nejsou lhůtou vázány. Vylučuje se tedy v oprávném podání nový věcný obsah, který měl býti učiněn v původní lhůtě. K tomuto judikátu se připojil také československý nejvyšší soud v četných rozhodnutích (sr. na př. rozhodnutí čís. 983 a 3242 sb. n. s. a j.). V souzeném případě podal žalobcův advokát nový rekurs ještě v zákonné rekursní lhůtě, takže tu nejde o věcný obsah, přednesený teprve po lhůtě. Již tato úvaha stačí k tomu, by bylo přihlíženo k celému obsahu nového rekursu. Ale, nehledíc k tomu, lze seznati důvody odporu i návrh rekursní již ze žalobcovy stížnosti. Stačí, jde-li z podání s dostatek zřetelně na jevo, čím se pokládá strana za stíženou a čeho si přeje. V rekursu uvádí žalobce, že podává rekurs do odmítnutí odvolání odvolacím soudem, že odvolací soud nezkoumal sporné řízení krajského soudu a že tedy stěžovatel žádá o spravedlivé vyšetření běhu jednání, protože se cítí nespravedlivě dotčen nejen rozsudkem krajského soudu, nýbrž i zamítnutím (správně odmítnutím) odvolání. Z toho jest vidno, že se žalobce pokládá za stížen tím, že nebylo obsahově rozhodnuto o jeho odvolání, jehož obsah v rekursu znova opakuje, a že si přeje, by se tak stalo. Advokát v novém rekursu jen uvedl právní důvody proti odmítnutí, tedy nikoliv nové stížnostní body, a formuloval rekursní návrh. Podle toho, co uvedeno, možno vejíti v obsahové vyřízení rekursu. Tento jest oprávněn. Z odvolacího spisu jde zřetelně na jevo, jaké důvody odporu žalobce uplatňuje a jaké jednotlivé příčiny jsou mu podnětem k odvolání. Práví, že důvodem zamítnutí jeho žaloby

byla výpověď svědka Rudolfa H-a, že tento vypovídal v Teplicích jinak a v Praze také jinak a že jest jeho tvrzení nesprávné, že navrhuje postoupení spisů státnímu zastupitelství, že se svědek dopustil křivé přísahy, že první soud nepřipustil výslech stran a vynesl nesprávný rozsudek, že nevzal za podklad objednáci list, který byl vyhotoven Rudolfem H-em, generálním zástupcem žalované strany, že nehleděl k svědkově výpovědi v Teplicích, k rozporu mezi objednáci listem a svědkovou výpovědí, ani k tomu, že v objednáci listu jest dodací lhůta do konce března 1928, ani k tomu, že prý zaměstnavatel odpovídá za výkony zástupců, že první soud nepřezkoumal podmínky na rubu objednáciho listu, nespátřil v nich obchodní teror a nehleděl k tomu, že se při dodání nejedná o vis maior (v podmínkách jest skutečně řeč také o vis maior). Všechny tyto stížnostní body jsou v odvolacím spise obsaženy, třeba laicky neurovnaně a přeházeně, ale jde z nich zřejmě najevo, že odvolatel vytýká jednak nesprávné zjištění skutkového děje nesprávným hodnocením průvodů; jednak neúplnost řízení nepřipuštěním důkazů výslechem stran; jednak nesprávný výklad obchodních podmínek a ručení zaměstnavatele za jeho zástupce. Nelze žádati od laika a není toho podle zákona ani třeba, by dal svým stížnostním bodům určité právnické označení. Odpovídá tedy odvolací spis také předpisu § 467 čis. 3 c. ř. s. a byl neprávem odmítnut (§ 519 čis. 1 c. ř. s.). Zda a pokud jsou v přednesu odvolatelově nepřipustné novoty (§ 482 c. ř. s.), posoudí odvolací soud až při věcném vyřízení odvolání.

Čís. 10354.

Odhad k vůli vyměření dávky z přírůstku hodnoty.

Nelze zamítnouti návrh vyměřujícího úřadu na zjištění obecné hodnoty nemovitosti ke dni zcizení proto, že nebylo navrženo zjištění obecné hodnoty nemovitosti také ke dni nabytí.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1930, R I 859/30.)

K návrhu zemského inspektorátu pro zemské dávky stanovil soud prvního stupně obecnou hodnotu nemovitosti ke dni zcizení. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Jde o soudní odhad k vůli vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí. Jak vyplývá z předpisů §§ 7, 9 a 17 prav. o obecní dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí (nař. vlády republiky Československé ze dne 27. dubna 1922, čis. 143 sb. z. a n. dodatek III.), jest vnitřní věcí samosprávných úřadů, nepodléhající soudnímu přezkumu, zda za základ vyměření dávky nemá býti vzata skutečná tržová cena, nýbrž obecná hodnota nemovitosti a zda a která hodnota, zda nabývací či zcizovací, má býti zjišťována soudním odhadem. Úkolem soudu jest jen provéstí navrhovaný odhad a návrhem Zemského inspektorátu pro zemské dávky jest soud vázán, dokud návrh není změněn neb odvolán. An Zemský inspektorát navrhl jen soudní odhad ke zjištění hodnoty zcizovací ke dni 21. března